

Občinske volitve v Trstu in Slovenci

Zakaj priporočamo Slovensko skupnost

Občinske volitve, ki bodo v Trstu prihodnjo nedeljo, sovpadajo s posebnim političnim in gospodarskim položajem v državi. Ta položaj označujeta predvsem določena politična nestabilnost in huda napetost v odnosih med delavci in delodajalci. Sredinska vlada predsednika Andreottija se sicer trudi, da bi ne prišel preveč do izraza njen konservativni značaj, vendar je čedalje bolj občutiti, da ji manjka stik s tisto plastjo prebivalstva, ki ga predstavljajo socialistične delavske množice. Za to stanje ni seveda kriva le stranka relativne večine, to je krščanska demokracija, temveč tudi socialisti sami, kar je prišlo jasno do izraza zlasti na njihovem zadnjem kongresu, s katerega je stranka izšla globoko razklana na dva številčno skoraj enaka dela. Odtod izhaja politična nestabilnost, ki ima celo vrsto hudih posledic. Ena teh se jasno odraža v sindikatih, katerih razmerja so se v zadnjih časih tako poslabšala, da je danes v nevarnosti ustanovitev enotne sindikalne zveze, kot je že bilo določeno. Tu je prišlo ponovno v razpravo zapleteno vprašanje odnosov s političnimi strankami ter vloge sindikatov samih v sedanjem družbenem življenju. Vse to je v vzročni zvezi s splošnim gospodarskim stanjem, za katerega je še vedno značilna stagnacija, kar pomeni, da se razvojna krivulja še ni začela dvigati.

NAŠ BOJ POVEZAN S SPOLOŠNIM DRUŽBENIM RAZVOJEM

Slovence v Italiji to stanje neposredno zadeva, kajti tudi boj za priznanje in uveljavljanje njihovih narodnih pravic je tesno povezan s splošnim družbenim razvojem v državi. Dejstvo je namreč, da tukajšnje levsredinske stranke v zadnjem času ne kažejo več tolikšne občutljivosti za manjšinske probleme. Po drugi strani pa beležimo oživljanje in pospešeno delovanje nacionalističnih in fašističnih skupin, kar je prav gotovo v neposredni zvezi s položajem znotraj strank leve sredine.

Tu nastaja vprašanje, kako in koliko moremo Slovenci prispevati, da bi se ta razvojna smer zaustavila in da bi se povrnil v tiste čase in v tisto ozračje, ko so se ustvarili pogoji za temeljito razpravo o manjšinskih problemih, kar naj bi tudi omogočalo njihovo reševanje. Menimo, da prihajajo bližnje občinske volitve v Trstu skoraj nalašč, z drugimi besedami, slovenskim volivkam in volivcem nudijo priložnost, da s svojim glasom pripomorejo k razčiščenju in spremembi sedanjega splošnega političnega

stanja, s čimer bodo koristili predvsem samim sebi.

SLOVENSKA SKUPNOST SE MORA OKREPITI

Tudi tokrat se za slovenske glasove pogujejo razne vsedržavne italijanske stranke s približno enakimi argumenti, kot smo jih pravkar navedli. Nobena skrivnost ni, da se naš list z zaključki teh strank nikakor ne strinja, temveč ponovno priporoča Slovencem v tržaški občini, naj na bližnjih volitvah podprejo listo Slovenske skupnosti. To je predvsem danes važno in pomembno, kajti prepričani smo, da bo morebitna sprememba sedanjega političnega toka v Trstu odvisna predvsem od glasov, ki jih bo v nedeljo prejela Slovenska skupnost. Ta bo morala namreč po volitvah preveriti svoje odnose z levsredinskimi strankami, ponovno preizkusiti njihovo pripravljenost za resnično in učinkovito reševanje manjšinskih problemov in se soočiti z njihovimi pogledi na dejanskost, ki od blizu in od daleč obdaja Trst in njegovo ozemlje. Pri vseh teh prizadevanjih pa bo Slovenska skupnost tembolj učinkovita, če bo izšla z bližnjih volitev številčno okrepljena, kajti samo na ta način se bo uveljavila njena pogodbeni moč. To velja tako v primeru, da bo ostala v okviru bodoče večine, kot v primeru, da se bo po globlji in temeljiti analizi trenutnega političnega položaja odločila za opozicijo.

ŠIROKO ODPRTA LISTA

Kandidatna lista Slovenske skupnosti je letos tako sestavljena, da zaobjema širok lok slovenskih političnih skupin, kar omogoča, da čimveč slovenskih volivcev in volivk zanjo glasuje. Na tej listi najdemo kandidate različnih svetovnih naziranj in političnih prepričanj vse pa združuje načelo samostojnega, od italijanskih vsedržavnih strank neodvisnega političnega delovanja in nastopanja navzven, ter strogo spoštovanje načela demokratične igre. Zaradi tega menimo, da lahko vsak slovenski človek najde na tej listi kandidate, ki najbolj ustrezajo njegovi politični in družbeni usmeritvi.

ČIMVEČ PREFERENC ZA DOLHARJA

Poleg kandidatov pa se lista predstavlja z modernim in socialno naprednim programom, ki obsega celotno občinsko problematiko, seveda s posebnim poudarkom na potreba slovesnega dela prebivalstva. Pri tem bi si še dovolili opozoriti na važnost preferenčnih glasov, kjer prihaja najbolj do izraza volja posameznega volivca in volivke. Menimo pa, da bo največ volivcev oddalo svoj preferenčni glas nosilcu liste in dosedanjemu občinskemu odborniku dr. Rafku Dolharju, ki je s svojim delom že dokazal, da zasluži polno zaupanje.

Drago Legiša

Evropski pomen Brandtove zmage

Willy Brandt, zvezni kancler in vodja nemške socialno-demokratske stranke, jedosegel pri nedeljskih parlamentarnih volitvah v Zahodni Nemčiji nepričakovano veliko zmago. Za prihodnja štiri leta ima zagotovljeno precej trdno večino v parlamentu, ker razpolaga vladna koalicija socialni demokrati-liberalci z 272 poslanci, krščansko-demokratska opozicija pa z 224. Dozdaj je razpolagala Brandtova vlada le z nekaj poslanci večine in v zadnjem času se je skrčila njegova večina, zaradi odpada nekaterih poslancev, na minimum. Niti Brandt niti noben njegovih sodelavcev, še najmanj pa nemški in tuji opazovalci, niso pričakovali tako velike zmage. Mnogi, posebno tuji časnikarji, so bili celo prepričani, da bo Brandt pri volitvah pogorel, in so že ugibali, kaj bo potem storil. Ali se bo spet umaknil v kak kotiček Norveške, kjer je doma njegova žena in kjer je živel med vojno kot begunec, in se posvetil kaki drugi dejavnosti, ali bo nadaljeval

politični boj proti svojim bojevitim nasprotnikom? Zdelo se je, da ga je dosedanji boj upehal in da je utrujen ter da izgublja zaupanje v uspeh.

Toda nemški volivci so ga podprli in se s krepko večino odločili za njegovo politiko. Brandtova socialnodemokratska stranka je dobila 45,9 odst. glasov (pri prejšnjih parlamentarnih volitvah 42,7) in postala najmočnejša nemška stranka. Tudi liberalci so povečali odstotke svojih glasov od 5,8 na 8,4 odst., medtem po so krščanski demokrati padli od 46,1 na 44,8 odst. Volilo je 91,2 odst., medtem ko so krščanski demokrati udeležba, ki je bila kdaj dosežena v Nemški zvezni republiki (samo pri »volitvah« v Hitlerjevi Nemčiji je seveda dosegala volivna udeležba nad 99 odst.). Edino, kar bi se moglo zgoditi Brandtu v prihodnjih štirih letih, je to, da bi liberalci iz kakršnegakoli razloga odpovedali koalicijo in se povezali s krščan-

(nadaljevanje na 2. strani)

RADIO TRST A

♦ NEDELJA, 26. novembra, ob: 8.00 Koledar, 8.05 Slovenski motivi, 8.30 Kmetijska oddaja, 9.00 Sv. maša iz župne cerkve v Rojšanu, 9.45 Robert Schumann, Godalni kvartet št. 1 v a molu, 10.15 Poslušali boste, 11.15 Mladinski oder: »Copek«, Drugi del, 12.00 Nabožna glasba, 12.15 Vera in naš čas, 12.30 Nepozabne melodije, 13.00 Kdo, kdaj, zakaj..., 13.30-15.45 Glasba po željah, 15.45 Popoldanski koncert, E. Grieg: »Peer Gynt«, suita št. 1, 16.30 Sport in glasba, 17.30 »Jeftejeva hči«, Enodejanka, napisal Felice Cavallotti, prevedla Lelja Rehar, Izvedba: RO. Režija: Stana Kopitar, 18.15 Glasbeni cocktail, 19.25 Kratka zgodovina italijanske popevke, 20.00 Sport, 20.30 Sedem dni v svetu, 20.45 Pratika, prazniki in obletnice, slovenske viže in popevke, 22.00 Nedelja v športu, 22.10 Sodobna glasba, Milko Kelemen: Glasba za violino solo, 22.20 Zabavna glasba.

♦ PONEDELJEK, 27. novembra, ob: 7.00 Koledar, 7.05 Jutranja glasba, 11.40 Radio za šole (za srednje šole): »Morske alge in njihova važnost za življenje«, 12.00 Opoldne z vami, zanimivosti in glasba za poslušavce, 13.30 Glasba po željah, 14.30 Pregled slovenskega tiska v Italiji, 17.00 Za mlade poslušavce, srečanja, razgovori in glasba, 18.15 Umetnost, književnost in prireditve, 18.30 Radio za šole (za srednje šole — ponovitev), 18.50 Klavirski koncerti, 19.10 Odvetnik za vsakogar, 20.00 Sportna tribuna, 20.35 Slovenski razgledi, Naši kraji in ljudje v slovenski umetnosti — Trio Lorenz: Risto Savin: Trio v g molu, op. 6 — Slovenski ansambli in zbori, 22.15 Zabavna glasba.

♦ TOREK, 28. novembra, ob: 7.00 Koledar, Jutranja glasba, 11.35 Pratika, prazniki in obletnice, slovenske viže in popevke, 12.50 Saksfonist Charlie Parker in pianist Franco Cassano, 13.30 Glasba po željah, 17.00 Za mlade poslušavce, srečanja, razgovori in glasba, 18.15 Umetnost, 18.30 Komorni koncert, 19.00 Poje Rosanna Fratello, 19.10 Slovenski epi: Fran Saleški Finžgar: »Triglava«, 19.25 Za najmlajše: pravljice, pesmi in glasba, 20.00 Sport, 20.35 Boris Blacher: Romeo in Julija, komorna opera, V odmoru (20.55) »Pogled za kulise« (Dušan Pertot), 21.50 Melodije v polmraku, 22.05 Zabavna glasba.

♦ SREDA, 29. novembra, ob: 7.00 Koledar, 7.05 Jutranja glasba, 11.40 Radio za šole (za I. stopnjo osnovnih šol) »Veselo zarajajmo!«, 12.00 Opoldne z vami, 13.30 Glasba po željah, 17.00 Za mlade poslušavce, srečanja, razgovori in glasba, 18.15 Umetnost, 18.30 Radio za šole (za I. stopnjo osnovnih šol — ponovitev), 18.50 Tržaški baročni ansambel: flautist Miloš Pahor, oboist Giovanni Sperandio, violončelist Nereo Gasperini, klavičembalistka Dina Slama, 19.10 Higiena in zdravje, 19.20 Zbor in folklor, 20.00 Sport, 20.35 Simfonični koncert, V odmoru (21.20) Za vašo knjižno polico, 22.10 Zabavna glasba.

♦ ČETRTEK, 30. novembra, ob: 7.00 Koledar, 7.05 Jutranja glasba, 11.35 Slovenski razgledi: Naši kraji in ljudje v slovenski umetnosti - Trio Lorenz, Risto Savin: Trio v g molu, op. 6 - Slovenski ansambli in zbori, 13.30 Glasba po željah, 17.00 Za mlade poslušavce, srečanja, razgovori in glasba, 18.15 Umetnost, 18.30 Koncert Zagrebških solistov, Antonio Vivaldi: Koncert za dve violini, godala in orgle v b duru; W.A. Mozart: Serenata notturna v d duru, K. 239; K. Friebec: Lamento za godala; B. Papandopulo: Allegro za kontrabas in godala, 19.10 Ob stoletnici Mazzinijeve smrti, 19.25 Pisani balončki, Pripravlja Krasulja Simoniti, 20.00 Sport, 20.35 »Junak našega časa«, Radijska drama, napisal M. Djudjevič, prevedel Ivan Savli, Izvedba: Stalno slovensko gledališče v Trstu, Režija: Majda Skrbinek.

♦ PETEK, 1. decembra, ob: 7.00 Koledar, 7.05 Jutranja glasba, 11.40 Radio za šole (za II. stopnjo osnovnih šol): »Zaščitimo naravo: Panda klub — zemlja«, 12.00 Opoldne z vami, 13.30 Glasba po željah, 17.00 Za mlade poslušavce, srečanja, razgovori in glasba, 18.15 Umetnost, 18.30 Radio za šole (za II. stopnjo osnovnih šol — ponovitev), 18.50 Sodobni italijanski skladatelji, 19.10 Pripovedniki naše dežele: Boris Pangerc: »Trinožniki na vrzeli«, 19.20 Zbori in folklor, 20.00 Sport, 20.35 Gospodarstvo in delo, 20.00 Vokalno instrumentalni koncert, 21.40 V plesnem koraku, 22.05 Zabavna glasba.

♦ SOBOTA, 2. decembra, ob: 7.00 Koledar, 7.05 Jutranja glasba, 13.30-15.45 Glasba po željah, 15.45 Avtoradio, 17.00 Za mlade poslušavce, srečanja, razgovori in glasba, 18.15 Umetnost, 18.30 Koncertisti naše dežele, Tenorist Dušan Pertot, pianist Gabriel Pisani, Dvorakovi samospeli, 18.50 Orkester proti orkestru, 19.10 Družinski obzorik (Ivan Theuer-schuh), 19.25 Režija zborovskega petja, 20.00 Sport

Evropski pomen Brandtove zmage

(Nadaljevanje s 1. strani)

skimi demokrati, ki bi tako vrgli Brandta in prišli na oblast. A to je malo verjetno, ker se je izkazala socialnodemokratsko-liberalna koalicija za trdno.

Brandtova zmaga ima evropski pomen. Z njo je zagotovljena trajnost demokratičnega političnega razvoja v Nemčiji in v njenih odnosih s sosednimi državami; nadaljevalo se bo iskanje mirnega sožitja z evropskim Vzhodom, zlasti s Sovjetsko zvezo in Poljsko, pa tudi s Čehoslovaško, s katero ni mogel skleniti Brandt doslej še nobenega sporazuma, čeprav si prizadeva zanj. Nadaljevalo se bo tudi zblizanje med obema Nemčijama, ki je že doseglo pomembne rezultate. Morda bo privedlo do odstranitve sramot-

nega berlinskega zidu. Brandtova zmaga je tudi zagotovila nadaljnje dobre odnose Nemčije z zahodnimi zavezniki, posebno z Združenimi državami, kjer uživa Brandt velik ugled. Utrdila je tudi Evropsko gospodarsko skupnost. Brandt je človek, ki je Nemčiji vrnil dober glas demokratične države in Nemci so mu za to hvaležni, kar so dokazali tudi na nedeljskih volitvah.

—o—

KOROŠKI SLOVENCİ NA OBISKU V BEOGRADU

Prejšnji teden je bila na obisku v Beogradu delegacija koroških Slovencev, ki sta jo vodila predsednik Narodnega sveta koroških Slovencev dr. Joško Tischler in predsednik Zveze slovenskih organizacij dr. Franci Zwitter. Med drugim jih je sprejel predsednik zvezne jugoslovanske vlade Djemal Bijedić in jim zagotovil vso podporo celotne jugoslovanske javnosti pri prizadevanjih za doseg nacionalne enakopravnosti. Poudaril pa je tudi, da bo v primeru nadaljnjega zaostravanja nacističnega nasilja na Koroškem Jugoslavija prisiljena internacionalizirati vprašanje slovenske manjšine v Avstriji.

DEŽELNI PRORAČUN — 84 MILIJARD

Deželni svet Furlanije - Julijske krajine je zaradi občinskih volitev prekinil svoje zasedanje. Pretekli teden pa je obravnaval obračun dežele za leto 1971 in proračun za leto 1973. Proračun Furlanije - Julijske krajine za l. 1973 znaša 84 milijard lir dohodkov in prav toliko izdatkov.

Mihec in Jakec o Miklavževem sejmu in o občinskih volitvah

— Si vidu a, Mihec, kaj delajo z bozga Maklauža?

— Kej ses svetga Maklauža?

— Ma ne ses svetnika, ne. Ses tistga semnja svetga Maklauža, ke je biu zmiram na akuedoti. Zdej

pej kar naenkrat so mi dali šfrato.

— Ja res, kam smo pršli? Ma, se zna, narprej more bet prostar za parkirat avtomobile in pole, če kej ostane, je pej za drugo.

— Ma jest sm slišou, de ga tudi betegarji z akuedota niso teli jemet, zatu ke jem dela konkurencu. In taku je biu žepan strašno u skrbem, kam be ga denu. Narprej so ga teli lifrat če dol h svetmi Andreji, ma pole so pogruntali, de je tu preveč delč. In pole so se odločili, de ga bojo denili na Ponterošo.

— Meni se zdi, de tudi tam ni neč prostora. Sej so tudi tam že ane barake, ke prodajajo vse sort štrafaniče. Zdej bo na Ponteroši še večja stiska.

— Ja, če dobro premisliš, ni nikjer več neč prostora, zatu ke je vse založeno z avtomobili. Sej ne moreš več ne hodet, ne se vozet.

— E, je treba prou priznat, de žepan jema dosti skrbi. Ma zdej se jeh bō rešu, zatu ke zdej bomo jemeli volitve in bo morbet pršu an drugi, ke se bo razbivau glavo ses tržaškemi problemi.

— Videš, glih prou, ke si me zmislou. Kej misliš od teh volitev? Kaku si se kej odloču?

— Znaš, dosti se jest ne troštam od nobenih volitev. Sej znaš, pred volitvami ti vsi oblublajo vse sorte in ti dopovedavajo, kaku strašno važen je tvoj glas. In kadar volitve pasajo, te pej ne poznajo več in vse gre kakor poprej.

— Videš, jest rečem, de be mogli bet naši slovenski prestauniki namalo bolj odločni, bol moški. Vdart po mizi, kadar je treba. Naši so pej zmiram forte mehki in če se jem aden lepu nasmehne, so vsi blaženi in ne rečejo nobene več.

— Tu, tu je tisto! Mi smo preveč naivni in se zmiram pestimo vozet za nus. Be mogli enkrat reč: Bašta! Čakol smo že slišali zadosti. Zdej čemo videt dejanja!

— Videš, Mihec, tu kar si zdej reku be moglo velat ku naročilo našem prestaunikom. Jest rečem, de be vsi Slovenci bli zadovolni, če be anbot naši prestauniki pokazali zobe. Zatu ke svet je danes tak, de obrajta samo tiste, ke se znajo postavet. Vidi, denmo reč, skušnje na Koroškem! Tam so Slovenci podpirali nomalo ene, nomalo druge, samo sebe neč. In kadar se je pej šlo za tiste presnete table, pej ni Sloven-cou nobeden podp'ru. Ne vlada, ne policija. Samo an kep čakol so jem spet dali. Jest rečem, de se ne sme pestet jemet za norca. Mi sami si moremo pomagat. Kaku prave pregovor: pomagaj si sam in Bog ti bo pomagal.

— Ben, s tvojga govorjenja be blo zastopet, de moremo volt slovensko listo.

— Kašno pej? In jest rečem, de se ne smemo neč zanašat na tiste napredne in demokratične in ne znam še kašne sile. Sami in koražno. In neč gledat, kolko je aneh in kolko je drugeh. Volt po svojem srci in po svoji vesti. In navsezadnje jema lista Slovenske skupnosti kandidate na zbioro. Od vseh političnih idej in tudi od Levice. Vsak lahko daje preferenci po svojih simpatijah. Lista Slovenske skupnosti je res skupnost. Skupnost vseh zavedne Sloven-cou. Ke nečejo več samo proset ubogajme, ma zahtevat pravico.

— Taku je, Jakec. Govoriš koker an vele.

Prof. Marija Kacin na trnovi poti do svoje pravice

Zal moramo ugotoviti, da proti vsemu pričakovanju še vedno ni pravično rešena nelepa zadeva, s katero je bilo prof. dr. Mariji Kacin, znani tudi po njenem sodelovanju pri reviji »Zaliv« in pri radiu, spletkarsko odrečeno profesorsko mesto na višji srednji šoli (liceju). »France Prešeren« v Trstu, do katerega je imela pravico po izidu natečaja. To je tudi proti interesom slovenskega višjega šolstva v Trstu, ki je tako pritegnjeno v polemiko, ki mu lahko škodi v očeh javnosti. In mislimo, da take metode, ki so bile uporabljene proti temu, da bi prof. dr. Marija Kacin prišla do svoje pravice, tudi niso primerne kot moralni vzgled naši študirajoči mladini, še najmanj pa včas najvišjim prosvetnim oblastem v Rimu. Obenem si ne moremo kaj, da ne bi izrazili prof. Kacinovi našega spoštovanja in občudovanja za pogum, s katerim vodi boj za svojo pravico, ki je obenem pravica slovenskega šolstva v Trstu do poštenih postopkov in zakonitosti pri nastavljanju profesorjev.

Glede na sedanji položaj je bila prof. Marija Kacin prisiljena podati na seji profesor-skega zbora liceja »France Prešeren« dne 17. novembra naslednjo izjavo:

Na zadnji seji profesorskega zbora našega zavoda dne 2. oktobra t.l. sem čutila za potrebno, da predočim kolegom kričečo nezakonitost, ki sem jo utrpela v zadevi svojega službenega položaja na tem zavodu. S solidarnostno stavko mojih kolegov — njim, kakor tudi kolegom z učiteljskega, ki so v veliki večini podpisali solidarnostno izjavo, ob tej priložnosti ponovno izražam svojo toplo zahvalo — z nastopom Sindikata slovenske šole in z objavami v tisku je moja osebna zadeva prerasla v javno afero, ki postavlja pod vprašaj ne samo nastavitveno prakso, ampak kratko malo moralnost postopkov na slovenski šoli.

Po enem mesecu se zadeva ni še nikamor premaknila. Pač pa je bilo do kraja razsvetljeno nezakonito ozadje, v katerem je nastala. O kaki privatnosti te zadeve sploh ni mogoče govoriti že ob dejstvu, da je bil skoraj ves oktober klasični licej brez pouka italijanščine, čeprav je bil zadevni dekret že davno prej v rokah pristojne osebe. Zato smatram za potrebno, da to, kar sem izjavila pred enim mesecem, dopolnim še z naslednjim.

Nezakonitost postopka, ki mi je odvzel stolico za italijanščino na klasičnem liceju, izhaja z vso možno evidenco iz dveh nadaljnjih dejstev, in sicer:

1. Iz dejstva, da sem jaz na široko odgovorila na vsa zadevna vprašanja tukajšnjega slovenskega dnevnika, medtem ko ga ravnateljica, kateri je bila postavljena vrsta vprašanj v zvezi z zadevo, mi hotela odgovoriti. Njeno molčanje je dovolj zgovorno. Edino, kar je rekla dopisniku Primorskega dnevnika, je bilo, da kdor se stolici odpove, izgubi pravico do nje. Toda ga ravnateljica dobro ve, da sem jaz optirala za stolico italijanščine v Trstu, da se tržaški stolici na klasičnem liceju nisem nikoli odpovedala, da za obstoj te stolice nisem vedela in misem mogla vedeti, da za njen obstoj ni vedel niti Istituto Kirner v Rimu, čeprav je bila ustanovljena 1. oktobra 1971, da so organi za slovenske višje srednje šole poslali iz Rima šele 26. avgusta 1972. Kdor torej še naprej ponavlja to kraljico, dela to in mala fide. Sicer pa vem, da bo neresnična trditve o moji odpovedi še krožila, kajti neresnične trditve so za nekatere bolj prepričljive kot preprosta in jasna resnica.

2. Drugo dejstvo: Sam deželni šolski superinten-

dent prof. Angioletti je zastopniku Sindikata slovenske šole izjavil dobesedno: »Errore c'è stato!«

Zdaj bi ga ravnateljici postavila nekaj vprašanj:

1. Ali meni, da je bil postopek ministrstva, ki je meni zamolčalo stolico, katero je ponudilo njej, korekten?

2. Ali je bilo od njene strani človeško korektno, da je ob prejemu dekreta za omenjeno stolico to meni zamolčala?

3. Ali je bilo od njene strani človeško korektno, da je na moja zadevna vprašanja še v septembru zamolčevala stvar, za katero je vedela že vsaj pol leta?

4. Bi lahko povedala, katere stolice je ministrstvo ponudilo njej?

5. Ali je bila med ponujenimi stolicami tudi stolica za italijanščino na klasičnem liceju v Trstu?

6. Ali je dobila imenovanje za Gorico in če ga je dobila, kdaj je bila premeščena?

7. Ali je ga. ravnateljica voljna pokazati svoj dekret o imenovanju oziroma svoj dekret o premeščenju?

8. Ali je res, da so ji na ministrstvu pokazali akte, ki zadevajo mojo osebo?

9. Ali morete ga. ravnateljica potrditi danes, kar ste izjavili tukaj pred enim mesecem, daste namreč dekret dobili poleti? Kako ste si mogli pred profesorskim zborom dovoliti takšno neresnico?

10. Bi tukaj potrdili govorico, češ da sta za to afero kriva dva moja kolega na zavodu, konkretno prof. Škerlj in prof. Antonaceva? Naj Vam v tej zvezi samo citiram odstavek iz pisma, ki mi ga je po branju mojega intervjuja pisal znani slovenski intelektualca, obsojen na tržaškem procesu: »Poštenemu človeku, tudi če nima ravno izkaznice Azio ne Cattolica v žepu, se ob Vašem primeru vsiljuje misel: ali je etika in morala še vedno načelo, ki naj prevladuje v ljudeh, ki vzgajajo nove boljše rodo-

ve?« Naj Vam povem, da je podobno pismo, polno zgražanja prišlo celo iz Pariza!

II. Menda ga. ravnateljica ne bo zanikala, da je dobila od šolskega skrbnika ukaz, da mora začeti poučevati, in da se je temu ukazu uklonila šele po enem tednu. Človek se sprašuje: kako more ravnatelj, ki sam zanemarljivo pouk, ocenjevati profesorje? Kako naj uspešno vpliva na vzgojo izročene mladine, če je očitno sprt z velikim delom profesorskega zbora? Komu vse utegnejo metode, ki so se tu udomačile, škodovati v bližnji ali oddaljeni bodočnosti? Po mojem mnenju zahteva ravnateljstvo določene sposobnosti, ki jih nima vsakdo.

Prof. Škerlj je ga. ravnateljica rekla, da bi v bodočnosti, ko bodo aplicirali zakon Belisario za višje srednje šole, jaz dobila lahko stolico za italijanščino na znanstvenem liceju, kjer je na lestvici sicer prva prof. Auerspergova; to pa v primeru, da bi bilo prej rešeno vprašanje stolice za slovenščino, katero bi dali prof. Auerspergovi; meni bi v tem slučaju pripadla stolica za italijanščino. Ne glede na to, da je tu preveč pogojnikov, moram izjaviti, da je to barantanje, s katerim ne morem soglašati.

Zavedam se, da ni dovolj, da imam na svoji strani pravico. Po mojem mnenju ga. ravnateljica samo čaka, da se bo hrup poleg. Potem bo doseгла, kar želi: ohranila bo namreč ravnateljsko mesto, dobila znižan urnik, dosegla, da se ji tudi preteklo šolsko leto šteje kot preizkusna doba, prihodnje šolsko leto pa bo poskrbela, da to stolico zasede oseba, ki je njej všeč. Zavedam se tudi, da me z metodami, katere uporablja, prihodnje leto lahko izrine s tega zavoda. A moja oseba ni več važna. Važno je vprašanje, ki je nastalo v tej zvezi, vprašanje namreč, ali naj se stalna službena mesta delijo po prednostnih lestvicah ali pa po ovinkastih poteh brez ozira na prednostne lestvice.

To sem želela povedati, čeprav vem, da ta moja izjava ne bo napravila konca podtalni propagandi.

Prosim, da pride ta izjava na zapisnik današnje seje.

Marija Kacin

120 let celjske Mohorjeve družbe

Včeraj, v sredo, je bila v prostorih Teološke fakultete v Ljubljani slovesnost ob 120-letnici najstarejše slovenske knjižne založbe, Mohorjeve družbe v Celju. Dopoldne je bil najprej na vrsti izredni občni zbor, na katerem so izvolili dva nova člana odbora, namesto umrlih dr. Franceta Steleta in vipavskega dekana Slavka Podohnika. Eden od teh je, kot smo izvedeli, pesnik Kajetan Kovič. Uvodno besedo na občnem zboru je podal predsednik MD dr. Vekoslav Grmič, udeleženci pa so poslušali nato poročilo tajnika O. Čmilogaria. Ob 11. uri dopoldne je bila v istih prostorih proslava jubileja z uvodno besedo dr. Vekoslava Grmiča, pozdrave Društva slovenskih pisateljev je prinesel sedanji predsednik Miško Kranjec. Uradnemu delu je sledil koktail in prijateljski pogovor vseh povablencev. Proslave 120-letnice Mohorjeve družbe so se udeležili predstavniki civilnih in cerkvenih oblasti, prav tako tudi zamejskih Slovencev, med njimi predsednik Slovenske prosvete iz Trsta Marij Maver in zastopnik goriške Mohorjeve družbe Anton Kacin.

REVIJA PEVSKIH ZBOROV V TRŽAŠKEM KULTURNEM DOMU

V nedeljo, 26. novembra, ob 17. uri bo v Kulturnem domu v Trstu revija zborov.

Prireja jo Zveza cerkvenih pevskih zborov.

Ugledni slovenski založbi, ki si je prav v zadnjem času začela iskati svoje novo mesto in vlogo v današnji slovenski dejanskosti, ob častitljivem jubileju iskreno čestita tudi naš list.

CIRCOLO DELLA CULTURA E DELLE ARTI — KROZEK ZA KULTURO IN UMETNOST V TRSTU

prireja predstavitev knjige

KRST PRI SAVICI

Prvi prevod Prešernovega epa v italijanščino v reprezentativni izdaji je dogodek, ki zasluži poseben poudarek. Na predstavitvi, ki bo v ponedeljek, 27. novembra ob 18.45 v mali dvorani tržaškega Verdija, Ul. S. Carlo 2, bodo zato prisotni poleg predstavnikov Mladinske knjige, založbe Lipa in Založništva tržaškega tiska, ki so knjigo izdali, še ugledni predstavniki italijanskega in slovenskega kulturnega življenja.

PIREDITVE NEMŠKEGA KULTURNEGA INSTITUTA

V petek, 24. t.m., bo nastopil v prostorih Nemškega kulturnega instituta v Trstu, ulica Corneo 15, avantgardni vokalni ansambel iz Kölna »Collegium vocale«. Izvajal bo dela sodobnega nemškega skladatelja Karlheinz Stockhausena. Vstop na koncert je rezerviran samo za člane Nemškega kulturnega instituta.

PRIPOROČILO IZVRŠNEGA ODBORA SLOVENSKE SKUPNOSTI

Izvršni odbor Slovenske skupnosti ponovno izraža svoje veliko zadovoljstvo glede na široko sodelovanje med vsemi slovenskimi političnimi skupinami, kot je prišlo do izraza ob sestavi kandidatne liste Slovenske skupnosti za tržaške občinske volitve. Izvršni odbor je prepričan, da kandidati in program liste omogočajo, da čimvečje število slovenskih volivk in volivcev glasuje za slovensko listo.

Pri tem opozarja, da volivci in volivke oddajo največ štiri preferenčne glasove. Poudarja pa, da je nosilec liste Slovenske skupnosti dosedanji občinski odbornik dr. Rafko Dolhar. Zato izvršni odbor priporoča volivcem in volivkam, naj mu oddajo preferenčni glas. Za ostale preference pa ostaja velika izbira med kandidati, člani Slovenske skupnosti, ki zaslužijo po svojem delu v sami Slovenski skupnosti zaupanje slovenskih občanov.

VOLI TAKO:

1

»STENSKO SLIKARSTVO ISTRE« V KULTURNEM DOMU

Dne 24. t.m. bo v Kulturnem domu v Trstu, ulica Petronio št. 4, odprta razstava »Stensko slikarstvo Istre«. Ob tej vsekar zanimivi temi je v torek zvečer predaval v Slovenskem kulturnem klubu v Trstu dr. Branko Marušič, direktor Arheološkega muzeja v Puli. Ogled razstave toplo priporočamo.

ČESTITAMO!

Te dni sta z najvišjo oceno in pohvalo doktorirala na tržaški univerzi Edi Cermelj iz farmacije in Aleksander Zupančič iz fizike. Člani Slovenskega kulturnega kluba jima iskreno čestitajo. Čestitkam se pridružuje tudi Novi list.

MLADINA NA VOLITVAH

V nedeljo bodo oddali svoj glas na volišču tudi tisti mladi volivci, ki tokrat prvič volijo. Njim in tistim, ki se do zdaj še niso odločili, za koga naj volijo, je namenjenih teh nekaj misli.

Večkrat slišimo v vsakdanjem življenju koga, ki se pritožuje, češ kako slabe politične voditelje imamo na vladi, v deželi, na občini. Včasih to tudi drži, toda pomisliti je treba, da so vsi politični predstavniki v državi izvoljeni na svobodnih in demokratičnih volitvah, in kjer se lahko vsak po svoji vesti odloči, kdo naj ga predstavlja v javni upravi. Res je tudi, da so posamezni izvoljeni predstavniki vse prevečkrat vezani na sklepe in ideologijo svojih strank in da so prav zaradi tega stranke lahko tudi zaviralni element v vodenju neke politike. Toda prav tako je res, da je tudi politična smer vsake stranke pogojena od usmerjenosti svojih volivcev. Pomislimo le na važne notranje premike v večjih italijanskih strankah in kako ti premiki vplivajo na politično dogajanje v državi.

Vsak volivec se mora zato zavedati, da pri glasovanju na volitvah: 1. opravi svojo državljansko dolžnost, ko s svojim glasom sodeluje pri javni upravi; 2. s svojim glasom pripomore k oblikovanju neke natančno določene politične fiziognomije javnega življenja; in 3. s preferenčnim glasom neposredno vpliva na notranji ustroj posameznih strank, se pravi na njihovo bolj ali manj odprto, elastično in tedaj demokratično usmerjenost.

Zato so oddani preferenčni glasovi znak večje volivčeve zrelosti in dokaz njegovega premišljenega in stalnega spremljanja političnih dogodkov.

Pri volitvah, ki so pred nami, se potegujejo za glasove slovenskih volivcev v bistvu tri stranke: komunisti, socialisti in Slovenska skupnost. Mislim, da je izven realnosti podpreti tiste politične skupine, ki nam niti ne obljubljajo pomoči in zaščite, ki ju etnična manjšina nujno potrebuje. In kolikor nas ne veže ideologija posameznih strank, da se že zaradi nje odločimo za to ali ono stranko, moramo pač izbirati med opozicijsko stranko komunistov oz. nihajočo pozicijo socialistov in sedanjo usmerjenostjo Slovenske skupnosti, ki se je odločila, da z določenimi zagotovili sodeluje pri neposrednem vodenju občinske javne uprave. Morda ima prav zaradi te svoje izbire Slovenska skupnost še največ možnosti, da vpliva na določeno usmerjenost sedanjih vodilnih politikov. A da to doseže, mora pač imeti na vodilnih mestih ljudi, ki se spoznaio na zapleteno uradno birokracijo in ki HOČEJO, da bi kot slovenska etnična skupnost imeli kar največ koristi od sklepov občinske uprave. Zato je prav, da bodo tisti, ki zaupajo političnim izbiram Slovenske skupnosti, tudi oddali svoj preferenčni glas kandidatom na tej listi, ki so, kot smo zgoraj navedli, odprti, napredni in zna-

Kulturni krožek »Devin-Stivan« iskreno čestita svojemu članu Evgenu PAHORJU, prav tako njegovi cenjeni ženi, ob rojstvu hčerke, ki so jo krstili na ime Ivanka-Martina. Čestitkam se pridružuje tudi uredništvo Novega lista.

jo tudi polemično nastopati v javnosti v odnosu do vodilnih organov. Prva dva kandidata na listi Slovenske skupnosti prav gotovo ustrezata zgoraj navedenim potrebam. Dr. Dolhar je v dosedanji poslovni dobi dobro uresničeval izbire Slovenske skupnosti, prav tako pa je prof. Pahor s svojo družbeno in politično angažiranostjo dokazal, da zna biti neizprosni v boju za naše pravice.

Ko bomo v nedeljo na volišču, se pač moramo vsi zavedati, da je vsak naš glas, čeprav šibak, lahko zelo potreben in pomemben člen v utrjevanju neke zdrave politične poti v prihodnji tržaški občinski upravi.

Mladinska skupina

SPOROČILO IZVRŠNEGA ODBORA SLOVENSKE LEVICE

Izvršni odbor Slovenske levice svetuje svojim volivkam in volivcem, da strnejo svoje glasove na kandidatu prof. Borisu Pahorju. Zato naj prekrizajo znak Slovenske skupnosti in naj pripišejo štev.

2

V petek, 1. decembra, bo Glasbena matica priredila v Kulturnem domu v Trstu

TRETI ABONMAJSKI KONCERT

Nastopili bodo Nora Jankovič — mezzosopran, Ivan Sancin — bas, Žarko Hrvatič — violina, in Neva Merlak Corrado — klavir. Na sporedu so dela primorskih avtorjev. Začetek ob 21. uri. Rezervacija in prodaja vstopnic v pisarni GM, ulica R. Manna 29 - telefon 418605, in eno uro pred pričetkom koncerta pri blagajni Kulturnega doma.

—o—

V Kulturnem domu v Trstu bo v torek, 28. novembra, gostovalo

MLADINSKO GLEDALIŠČE IZ LJUBLJANE

s predstavo T. Brauna in H. Fichna

INDIJANCI V MALI VASI

Začetek ob 15.30.

—o—

Stalno slovensko gledališče v Trstu bo v nedeljo, 26. novembra, gostovalo v Ljudskem domu v SV. KRIZU, kjer bo uprizorilo farso v dveh dejanjih

KADAR SE ŽENSKI JEZIK NE SUČE

Začetek predstave, ki je uvrščena v program Ljudskega odra, je ob 17. uri.

—o—

Stalno slovensko gledališče v Trstu bo v petek, 24. t.m., v Kulturnem domu v Trstu uprizorilo noviteto tržaškega avtorja Filiberta Benedetiča

PRAVILA IGRE

PREMIERA

Začetek predstave, ki nosi podnaslov »Drama upanja ali kakor se to vzame«, je ob 21. uri, in je namenjena za ABONMA RED A - premierski.

—o—

NAŠE GLOBOKO SOŽALJE

Družini Daneu na Opčinah izražata ob smrti moža in očeta Alojza uredništvo in uprava Novega lista globoko sožalje.

—o—

Gospodu Josipu Terčonu v Nabrežini in družini izrekata uredništvo in uprava Novega lista ob smrti žene Ljudmile globoko občuteno sožalje.

»Cecilijanka« 1972 v Gorici

Ze ustaljeno revijo pevskih zborov ali ali Cecilijanko pod okriljem Zveze slovenske katoliške prosvete smo poslušali v Gorici 18. in 19. novembra. V soboto je nastopilo osem, v nedeljo pa devet pevskih zborov. Prvi dan so peli zbori iz Rupe-Peči — moški in mešani, iz Štmavra, Devina, dekliški zbor iz Gorice, Fantje izpod Grmade, Nonet iz Sovodenj in mešani zbor L. Bratuž iz Gorice.

V nedeljo so pa nastopili cerkveni zbor iz Štandreža, dekliški zbor ib Sovodenj, pela sta tudi cerkvena zbor iz Podgore in Doberdoba in pevke Marijine družbe iz Gorice. Z velikim navdušenjem sta bila sprejeta kot gosta zbora »Rječan« iz Slovenske Benečije in »Planinka« iz Ukev in cerkveni pevski zbor z Opčin.

Vsi zbori so bili letos dobro pripravljeni. Najbolj so poslušavci ploskali Ukvanom, deloma tudi zaradi nastopa v narodnih nošah.

Oba dneva je bila dvorana popolnoma natrpana s poslušavci. V nedeljo so bili navzoči tudi jugoslovanski konzul Kovačič iz Trsta, zastopniki goriške občine, pokrajine in dežele ter nekateri predstavniki naših prosvetnih organizacij. Povezovalci posameznih

ČESTITKE!

Na Tržaški univerzi, in sicer na fakulteti za lekarništvo, je dosegla v soboto dne 18. novembra, doktorsko stopnjo gđc. Marilka Koršič.

Nova doktorica iz znane slovenske družine je končala srednje šole v Gorici. Zelo živahno se udeležuje tudi prosvetnega življenja

V torek 21. novembra je na tržaški univerzi diplomirala druga nekdanja dijakinja iz Gorice, ga. Sandra Bavcon iz naravoslovnih ved. Obema uredništvu Novega lista iskreno čestita!

točk ter organizatorji pevske prireditve so popolnoma zadovoljivo izvršili svoje naloge.

Toliko k zunanemu okviru Cecilijanke, ki dopinaša vsako leto bogat delež h glasbeni kulturi naše dežele.

—o—

Stalno slovensko gledališče v Trstu bo v četrtek, 30. novembra, v gledališču »G. Verdi« v GORICI uprizorilo slovensko noviteto Filiberta Benedetiča

PRAVILA IGRE

Drama upanja ali kakor se to vzame

Pričetek predstave je ob 20.30 (Abonma red A, B, C).

ZIMA KIMA

Po sv. Martinu je marsikdo pričakoval še nekaj lepega »babjega poletja«, kot pravi stari »pratikarji«. Letos pa so se nekoliko uštelili. Pozno jesensko deževno vreme se je skoraj ustalilo.

V nedeljo zjutraj so bili vsi vrhovi okoli Gorice odeti v belo odejo. Na Vikarjih ga je bilo skoraj 15 centimetrov. Narastle so tudi vode, Soča bi bila kmalu prestopila bregove v vsem spodnjem toku. Pri Tolminu je že stopila iz struge.

Vremenoslovci pravijo, da bo kmalu pritisnila hujša zima.

Upajmo, dabodo ostali lažni preroki.

V nedeljo uradno odprtje slovenske duhovnije

Dušnopastirsko središče za slovenske vernike v Gorici je že naredilo prve korake. Uradno se bo nova slovenska duhovnija pri svetem Ivanu odprla v nedeljo, 26. novembra. Ob dvanajsti uri boprišel v cerkev goriški nadškof. Po skromnem sprejemu bo v cerkvi predstavil vernikom novega dušnega pastirja monsignorja dr. Franca Močnika in njegovega duhovnega pomočnika g. Jožka Merkužo. Nato vosta z nadškofom sosaševala. Po evangeliju bo novi dušni pastir razložil svoj načrt za delovanje in duhovno oskrbovanje slovenskih vernikov v novi duhovniji.

Tako bo začela nova duhovnija cerkvenopravno in tudi praktično živeti. Marsikaj bo seveda treba še urediti, kar je prišlo na dnevni red že pri prvem sestanku duhovljanov v ponedeljek zvečer v Katoliškem domu. Kljub slabemu vremenu se je razgovora udeležilo nad stopetdeset oseb, kar dokazuje zanimanje za novo duhov. ustanovo. Navzoči so razpravljali o ustanovitvi duhovnijskega sveta ali dušnopastirskega odbora, pri katerem bo

glavna teža slonela na laikih. Misliti je treba tudi na župnišče z ustreznim uradom, in sicer v bližini cerkve. Vsi prisotni so izražali mnenje, da je treba pritegniti k novemu dušnopastirskemu središču vse slovesne vernike, ne glede na politično ideologijo. Nadalje, je treba urediti sporazumno z verniki tudi red službe božje, da bo zadovoljil vse duhovljane, zlasti matere in gospodinje, pa tudi vpeljati tak urnik, ki bo ustrezen letnim časom. Do izraza je prišlo mnenje, da se bo treba pomeniti glede reda in urnika službe božje tudi s soverniki, ki so ali še obiskujejo cerkve v drugih mestnih farah (pri kapucinih, pri sveti Ani). S složnim sodelovanjem in upoštevanjem vseh konstruktivnih mnenj bo duhovnija svetega Ivana v Gorici dosegla svoj cilj za našo duhovno in domačijsko rast.

Izdajatelj: Engelbert Besednjak nasl. ♦ Reg. na sodišču v Trstu dne 20.4.1954, št. 157 ♦ Odgovorni urednik: Drago Legiša ♦ Tiska tiskarna Graphart, Trst - ulica Rossetti 14 - tel. 77-21-51

F.J. - 125 S M R T V POMLADI

Bilo je sicer nekaj čisto drugega kot blaženost, ki jo je občutil, kadar je hodil ob Majdi in ob dotiku njenega telesa ali celo samo njene obleke. Toda medtem ko mu je hoja ob Majdi vedno minila kakor v sanjah, de se ni mogel potem skoro ničesar spomniti, komajda cest, po katerih sta hodila, je bila hoja ob Kunini strani nekaj prijetno realnega in vedrega, kar mu ni opijanjalo čutov, a mu ni vzbujalo tesnobe.

Opazil je, kako so se fantje, ki sta jih srečavala, tudi če so bili v dekliški družbi, občudujoče ustavili z očmi na Kuni, in to je vzbujalo v njem skrit ponos. Nehote je stisnil njen komolec k sebi in ona mu je odgovorila z rahlim pritiskom roke ob njegovo roko.

Videla sta film, ki je bil preprost, a vesel in zabaven, tako da sta se oba nasmejala. Včasih se je spomnil srečanja z Majdo, a je takoj odrinil misel na to v podzavest. Ni hotel razmišljati o tem, zdaj ne. Po kinu je Kuna njega povabila na kavo, in čeprav je silil, da bo on plačal, je vztrajala, da vabi ona.

»Jaz imam službo, ti pa ne!« se je smeje pobahala.

»Oh, potem pa kar plačaj! Samo da si ne boš potem kaj domišljala zaradi tega!« se je pošalil.

»Hm, bomo videli.«

Bilo je preprosto in prijetno v njeni družbi, si je moral priznati. Skoda, da ni z Majdo tako, mu je spet ušla misel k Majdi, a jo je spet pregnal.

Potem je pospremil Kuno domov. Ko ji je pred vrati dajal roko, je čutil, kako se njeno telo v simpatiji nagiba k njegovemu. Zamikalo ga je, da bi jo objel okrog pasu in jo poljubil v slovo — spomnil se je, kako je to delal v Mariboru, ko je spremljal Nežiko domov — vendar se je premagal. Zdelo se mu je, da bi bilo hinavsko spričo skrite misli na Majdo, ki je vendarle ves čas glodala nekje v globini duše.

Ko sta se ločila, je skoraj fizično čutil, da je tudi Kuna pričakovala, da jo bo poljubil, in komaj je napravil nekaj korakov, ga je postalo tako sram, da jo je razočaral, da bi se bil najrajši vrnil. Ozrl se je, toda nje ni bilo več, že je zaklepala hišna vrata. Če bi jo poklical? Vendar tega ni storil. Bil je preveč neodločen. Potrtil nad lastno zmedenostjo je šel domov in takoj legel spat.

»Samo nič misliti!« si je rekel, se odel z odejo čez glavo, ker je bilo v podstrešnici ledeno mrzlo, se obrnil v zid in zaprl oči. Res je takoj zaspal, toda sanjal je o Kuni, ne o Majdi. Sanjalo se mu je, da jo stiska k sebi in poljublja. Bilo mu je žal,

ko ga je zjutraj prebudilo trkanje na vrata.

»Kdo je?«

»Jaz!« je rekla gospodinja. »Mislila sem, da ste že pokonci, ker navadno ste bolj zgodni.«

»Saj res«, je rekel in potegnil roko izpod odeje, da je pogledal na zapestno uro. »Dobro, da ste me zbudili. Skoraj bi zamudil predavanje.«

»Tule je pisemce za vas.« To je rekla s takim glasom, da je začuden ponovil za njo: »Pisemce?«

»Našla sem ga v skrinjici za pisma v veži, ko sem šla prejle po mleko in kruh. Vse kaže, da ga je pisala dekliška roka. Nate ga!«

Porinila mu ga je v sobo skozi špranjo pod vrati.

»Poleg tega bi rada govorila z vami, gospod Tine, o neki stvari. Če se vam ne bo preveč mudilo, se oglasite pri meni v kuhinji, preden greste ven. Saj drugače se malo vidiva.«

»Bom, gospa, če bom le utegnil.«

Ko so se njeni koraki oddaljili, je naglo vstal in pobral pismo. Pisava na ovitku, ki je bil brez znamke, ni bila Kunina. Morda je Majdina, ga je spreletelo. Pismo je rahlo dehtelo po njeni dišavi. Ze ga je hotel odpreti, pa mu je nenadno postalo tesno pri srcu. Kaj bi moglo pomeniti? Sklenil je, da ga bo prebral pozneje, med potjo na univerzo.

S pestjo je prebil led, ki se je napravil na vodi v lavorju, in se naglo umil in oblekel. Potem je potrkal na kuhinjska vrata.

»Želeli ste z menoj govoriti, gospa.«

(dalje)

IZ KULTURNEGA ŽIVLJENJA

Drugi abonmajski koncert Glasbene Matice

Prejšnjo nedeljo nam je Glasbena Matica, v okviru letošnjega abonmaja, priredila že drugi koncert, kateremu lahko priznamo gotovo stopnjo originalnosti. Godbo na pihala si pač predstavljamo pri manifestacijah na prostem, pri pogrebnih odličnih osebnosti in včasih pri koncertih v parku ali na trgu. Če pa godba (v včerajšnjem primeru sicer lahko govorimo le o pihalnem ORKESTRU!) izvaja koncertni program v zaprti dvorani, je to prav gotovo izjemen dogodek. Sicer pa je za nekoliko gluho dvorano Kulturnega doma pihalni orkester kakor nalašč...

Gostoval je pihalni orkester Ljudske milice iz Ljubljane. Predstavil nam je vrsto zanimivih del napisanih nalašč za pihalni orkester. Ni bilo torej nobenih aranžmajev in nobenih potpourijev. Solidno, a ne pretenciozno napisana uvodna skladba Holandca Den Arenda je očitno služila le za ogrevanje godbenikov in njihovih instrumentov. Ves svoj sijaj pa je orkester pokazal že pri Fantaziji Japonca Kawasakija. Logično izpeljana tematika in prepričljiva oblikovna zgradba nas je še enkrat prepričala, da sodobna izrazna sredstva - v glavnem harmonska - lahko vzpostavijo stik s poslušalstvom. Važno je, da taka sredstva ostanejo res le sredstva za posredovanje samoniklih glasbenih misli. Prav to, kar skoro vedno pogrešamo pri večini pseudo sodobnih skladb. Pri Triptihu Holandca Starteigerja je kot solist sodeloval klarinetist Franc Tržan. Ritmično zanimiva in odkestralno barvita skladba postavlja tudi solistu velike tehnične zahteve, ki jih je Tržan obvladoval s kar virtuozno zanesljivostjo. Le tu pa tam je bil orkester nekoliko premočan.

V drugem delu smo slišali daljšo suito sloven-

skega skladatelja Bojana Adamiča. Po oblikovni zasnovi suita nekoliko spominja na Musorgskega Slike iz rastave. »Entrada«, odmor ena, odmor dve in »zadnji odmor« imajo približno isto funkcijo kakor Musorgskijeve »promenade«. S tem pa nika- kor ne mislim na kako posnemanje, še manj na plagiat. Adamičeva suita je vseskozi samostojen, pristen izraz njegove glasbene govornice. V suito je vključil sodobno zamišljen valček, nekoliko ekso- tičen plesni ritem, res »nekoliko noro« uporablj- ni slovenski ljudski napev in rezervistovo uspavan- ko, kjer trobenta poziva kasarno k nočnemu po-

čitku. Tudi »odmori«, ki oklepajo suito, so vsako- krat nove, domiselne glasbene skice. Suita v celoti razodeva inteligentnega poznavalca glasbenih sred- stev in instrumentacije še posebej. Poslušalstvo, ki je skoro popolnoma napolnilo dvorano, je skladbo sprejelo z velikim zadovoljstvom in priredilo še posebno prisrčne ovacije prisotnemu avtorju.

Koncert je zaključila astronavska skladba fran- coskega skladatelja Sergea Lancena »Cap Kennedy«. Simfonična pesnitev opisuje spust rakete na lu- no: pridobivanje, na hitrosti, breztežnost, občudo- vanje vesolja, privlačnost lune in zmagoslavno iz- krcanje na lunini površini. Vse te situacije je avtor zvočno naslikal precej nazorno.

Koncert je zanesljivo in brez teatralnosti vodil odlični dirigent Jože Hriberšek. Navdušenemu odo- branju se je orkester radodarno odzval z tremi dodatki.

U. VRABEC

Ob razstavi v muzeju Sartorio

Prisotnost slikarstva 18. stoletja v Trstu

Nekako v zatišju je do nedavnega potekala razstava o slikarstvu 18. stoletja v Trstu, ki je od- prta že od meseca junija v muzeju Sartorio in se bo zaključila zadnji dan letošnjega leta. Nedavni senzacionalni rop devetih slik je povzročil, da je prireditev, ki je v hipu bila ob taka dela, ki gotovo predstavljajo v umetnostnem pogledu jedro razstave, postala ena izmed glavnih tem pogovorov tukajšnje javnosti. Vendar je ta občutek le navide- zen, kajti na drugi strani je treba priznati, da so organizatorji poskrbeli za učinkovito reklamo, saj nas že ob vходу v mesto opozarjajo na razstavo okusno izdelani plakati in nam nazorno kažejo pot do samega prireditvenega prostora. Ob tej prilož- nosti je izšel tudi prospekt s krajšim besedilom v nem- ščini, italijanščini, slovenščini in ruščini. V zvezi s slovenskim tekstom bi lahko navedli nekaj kri-

tičnih pripomb, vendar bi tokrat poudarili le zado- voljstvo, da je prišlo do njegove vključitve v pro- spekt. Omeniti je treba tudi razkošno opremljen katalog, v katerem je objavljena razprava profes- rice Laure Ruaro Loseri, upravnice muzeja Sar- torio, ki je strokovno uredila to pomembno raz- stavo.

Palača Sartorio — danes sedež muzeja z istim imenom — izvira iz konca 18. stoletja in kljub poznejšim prezidavam zlasti v talnem načrtu kaže značilnosti takratne beneške arhitekture gosposkih vil. Nekoč je pripadala plemiški družini Sartorio, leta 1947 pa je prešla v last tržaške občine, ki je v njej uredila muzej notranje opreme in postavila tja tudi bogato slikarsko zbirko te družine. Zbirka, ki je nastala v prejšnjem stoletju, predstavlja da- nes glavnino del na razstavi slikarstva 18. stoletja v Trstu.

Predaleč bi nas zavedlo, če bi začeli podrobno naštevati in govoriti o vseh slikarjih, ki so zasto- pani na razstavi, zato bi omenili le nekatere naj- pomembnejše: Giovanni Battista Tiepolo (1696-1770), njegov sin Giandomenico Tiepolo, Giovanni Anto- nio Guardi (1699-1760), Francesco Guardi (1712-1793), Giovanni Battista Piazzetta (1683-1754), Ange- lika Kauffmann (1741-1807), Alessandro Magnasco (1667-1749), Martin Johann Schmidt (1718-1801), ime- novan tudi Kremser-Schmidt, deloval je tudi v Sloveniji, Giovanni Battista Piranesi (1720-1778), od domačinov pa je gotovo najzanimivejši Giuseppe Bernardino Bison (rojen 1762 v Palmanovi, umrl je leta 1844 v Milanu), ki preseneča zlasti s svo- jimi domišljjskimi pokrajinami v neoklasicističnem slogu, polnimi nenavadno preoblikovanih antičnih ruševin in grozotnega vzdušja. Časovno sega raz- stava še v 17. stoletje, na njej pa se lahko sezna- nimo z nekaterimi izrazito poznobaročnimi deli, po- membne so dalje neoklasicistične umetnine in tiste, ki so nastajale že v 19. stoletju torej, v dobi roman- tike. Na žalost so prav med ukradenimi slikami take, ki v kakovostnem pogledu sodijo v sam vrh razstave, tako »Fant s piščalko«, ki ga pripisujejo Giandomenicu Tiepolu, »Galantna igra« Gian Anto- nia Guardia in »Triumf Anfitrite«, pripisan šoli slavnega Giovanniija Battista Tiepola. Od mnogih portretov naj opozorimo le na upodobitev Voltaire- ja neznane avtorja, izredno majhno v dimenzi- jah in skoraj neopazno, zato pa tembolj pričevalno in živo.

Razstava slikarstva 18. stoletja v Trstu obsega poleg oljnih slik tudi okrog 40 risb in bogato zbir-

M.V.

(nadaljevanje na 7. strani)

Ivan Grbec: »Ljudske pesmi«

Na mizi v Tržaški knjigarni je slovenski javno- sti na ponudbo pomembna knjiga etnografskega značaja. To so »Ljudske pesmi«, ki jih je zbral rajni Ivan Grbec, izdalo pa Založništvo tržaškega tiska. Uredil jih je Pavle Merku, ki je napisal knjigi tudi 11 strani obsegajoči uvod, v katerem je pojasnil Grbčevo prizadevnost in delo pri zbiranju ljudskih pesmi, pa tudi svojo metodo pri ureditvi te Grbče- ve etnografske zapuščine, o kateri ni do pred ne- davnim nihče nič vedel. Založba se v opombi za- hvaljuje Grbčevim dedičem, da so omogočili izdajo. Pavle Merku piše v svojem uvodu med drugim: »Pred objavami in pred samimi Grbčevimi prepisi za Štrekljevo zbirko ima izvirna oblika veliko pred- nost: neposrednost. Grbec je zapisoval besedila zelo natančno kakor človek, ki razpolaga z zelo tankim posluhom za zvočno podobo narečja; diftonge je vselej zapisoval s sosledjem obeh komponent, tako da bo vsak domačin lahko spoznal domačo besedo; nepoznavavcu narečja bo prav zapisani diftong lažje kit diakritično znamenje posredoval — vsaj pri- bližno — čar dialekt; dialektolog se bo znašel brez vsakega diakritičnega znamenja. Isto velja v večji ali manjši meri tudi za ostale posebnosti na- rečja, ki jih je Grbec skušal zvesto posredovati z rabo preprostih ali zamotanih znakov. Zdelo se mi je pravilno, zvesto prepisati Grbčeve izvirne zapi- se. Na ta način bojo naši ljudje dobili v roke do- mačo pesmarico, kakršne še niso imeli: iz nje jim bo kar sama domača beseda zapela, kakor so jo lah- ko čuli le iz ust starih, in jim bo pričala o domači pristnosti in davnosti v času, ko narečja in domače ljudsko izročilo nepreklicno izginjajo: o njih bo

kmalu pričala le njih muzejska ali umetna kon- servacija. A tudi znanstveniki — etnografi in dia- lektologi — bojo tako našli v teh strahh mnogo pristnejše in zanimivejše gradivo, kakor bi ga iskali v arhivu Slovenske akademije znanosti in umetno- sti.«

Že to dokazuje, da je Merku kot urednik kar naj- bolj vestno in skrbno ravnal z ljudskimi pesmimi, ki jih je zbiral Grbec nad petdeset let, od svojega dijaškega časa. Merku je bil morda v tem pogledu še preveč vesten in dosleden, ker je objavil tudi na- rečne izraze takò, kot jih je zapisal Grbec, delno z nemškimi pojasnili in celo z vzjeljo ali napako. V tem bi si bil brez škode za znanost lahko privo- ščil več samostojnosti. Na splošno pa je treba priznati, da je uredil Grbčevo etnografsko zapušč- no po najsodobnejših metodah in pravilih etnograf- ske vede. Kot sam pripominja — in kot bo morala ugotoviti znanost — je ta Grbčeva zbirka zaradi količine in kakovosti nabranega gradiva res tehten prispevek Trsta in širše tržaške okolice slovenski etnografiji in etnomuzikologiji. Zaslugo za to pa ima tudi Merku. Boljšega urednika bi si Grbec ne bil mogel želeči za svojo zapuščino ljudskih pesmi. Knjiga jih vsebuje blizu 200. Prednost zbirke je tudi v tem, da prinaša največkrat tudi napeve, ki jih je tudi zapisal Grbec, šolan glasbenik. Zbirki je do- danih nekaj strani pregovorov, metafor in drugih ljudskih izrazov, ki jih je seveda tudi zbral Grbec.

Ta pomembna in lepo opremljena knjiga — o- snutek za platnice je napravil Klavdij Palčič — zasluži, da bi našla pot v vsak dom na Tržaškem

f.j.

ŠPORT

Naša dekleta v namiznem tenisu nimajo konkurence v deželi

NAMIZNI TENIS - ŽENSKA LIGA

KRAS V MEDPOKRAJINSKEM FINALU

V nedeljo se je zaključil prvi del predtekmovalanj v ženski namiznoteniški ligi. Prva postava »Krasa« je tudi tokrat prepričljivo osvojila prvo mesto in si s tem zagotovila vstop v prvi del finalnih tekem. Sonja Milič, Silvana Vesnaver in Neva Rebula so najprej z glatkim 3:0 odpravile svoje tovarišice, ki so tvorile B ekipo, in nato še z istim izidom drugo ekipo tržaške »Julie«. Naša dekleta so tako dokazala, da nimajo v deželi konkurence in da lahko z velikim upanjem gledajo na nadaljevanje prvenstva. Naša druga ekipa je v nedeljo tudi prijetno presenetila, saj je, čeprav z minimalno razliko 3:2, premagala predstavnice »Julie« B. Blažina in Žigon so kmalu strle odpor Eccardijeve, Rebulove in Pertotove. Edini točki za Tržačanke je osvojila Eccardijeva. Končna lestvica tega prvega dela je torej taka: 1. »Kras« A, 2. »Kras« B, 3. »Julia« B.

MOSKA A LIGA:

VITAMIRELLA - »SOKOL« 5:1

V nedeljo so predstavniki »Sokola« gostovali v Markah pri državnih prvaki iz S. Elpidija. Peterlini, Pertot in Košuta so odšli na potovanje brez vsakega upanja na zmago, saj sestavljajo ekipo domačinov dva prvokategornika in en drugokategornik. Malesci (drugi na jakostni lestvici) je imel lahko delo s svojimi nasprotniki. Prav tako je tudi Costantini premagal oba nasprotnika, čeprav se je moral proti Košuti krepko potruditi. Macerata pa je presenetil predvsem z zmago nad Peterlinijem, ki je vsaj na papirju boljši. Od naših predstavnikov je tokrat prestopil ognjeni krst mladi Pertot Valter, ki je zadovoljivo opravil svojo nalogo in proti najboljšemu nasprotniku Malesciju zbral kar 30 točk v dveh nizih.

Prvi del prvenstva se je torej končal in »Sokol« zaseda krepko tretje mesto na lestvici, kar je vsakakor uspeh za prvo leto nastopanja med najboljšimi.

VSAKE TRADICIJE (V ŠPORTU) JE ENKRAT KONEC

ODBOJKA - ŽENSKA B LIGA

PRIMAVERA MARZOTTO - BOR 1:3 (9:15, 16:18, 15:7, 9:15)

Že v drugem kolu so Borovke gostovale pri eni najnevarnejših ekip, ki se poteguje za napredovanje. Lansko sezono so dekleta Marzotta zmagala v svoji skupini in le za las jim je ušla kvalifikacija za prvo ligo. Poleg tega so se ponašale, da niso že leto dni zgubile tekme na domačih tleh. Drasičeva dekleta pa so tokrat zelo samozavestno zaigrala in premagala tradicijo domačink. Zmagala so namreč s prepričljivim 3:1. Najbolj razveseljuje pa je to, da so tokrat Tržačanke pokazale izredno voljo do zmage in to tudi v najbolj dramatičnih trenutkih. Naj povemo le, da so plave v drugem nizu zgubljale že s 14:8, ko so se zbrale in z izrednim podvigom osvojile set. Ta napor jih je sicer stal naslednji niz, kar pa jim ni preprečilo, da ne bi že v četrtem setu zaigrale kot znajo in pokopale še zadnje upe domačink.

BREG - LOVABLE BERGAMO 1:3 (15:6, 11:15, 11:15, 0:15)

Breg je tudi pred domačo publiko izgubil, saj tako okrnjena postava, kot je letos, se lahko le častno brani in bori za obstanek v ligi. Začetek tekme je bil za naša dekleta silovit in prepričljivo so osvojila prvi niz. Že v naslednjem delu igre pa so nasprotnice pod odločilnim vodstvom reprezentant-

ke Ramozzijske upognile sicer poštvalne Brežanke. Tudi v tretjem setu so se dolinska dekleta ostro borila, vendar pa proti ekipi, ki sicer ni bila izredna, je pa razpolagala z enakovrednimi rezervami, niso mogle dlje od častnega poraza. Prav ta niz je strl še zadnje moči Brežank, ki so v zadnjem setu ostale pri ničli.

MOSKA C LIGA

KRAS - ACLI MONTECCHI 3:2 (7:15, 15:13, 15:9, 5:15, 15:10)

Svoj prvi nastop pred domačo publiko v novi občinski telovadnici v Nabrežini je Kras opravil povsem zadovoljivo. Cilj naše najboljšje ekipe je letos obstanek v C ligi in po prikazani igri lahko upravičeno pričakujemo, da se bodo pričakovanja uresničila. Gostje so se izkazali kot homogena ekipa, ki pa ne razpolaga z izrednimi igralci. Rdeči pa so pokazali nekoliko bolj duhovito igro in večsih odlične posege posameznikov, žal pa so nekoliko pešali v bloku in v skupni igri. Te napake so po našem mnenju sad predvsem pomanjkanja trenerja, ki bi od zunaj lahko spremljal igro svojih varovancev. Na drugi strani pa razpolagajo naši fantje z nekaterimi dobrimi elementi, ki se bodo z resnim treningom lahko razvili v odlične odbojkarje.

Na koncu naj še omenimo številno in hrupno publiko, ki je znala v kritičnih trenutkih pravilno bodriti svoje ljubljence ter zaniknost odbojkar-ske zveze, ki je na to prvenstveno tekmo poslala le enega sodnika, ki je z velikim trudom odlično opravil svojo nalogo v triurni tekmi.

ketna

PRISOTNOST SLIKARSTVA 18. STOLETJA V TRSTU

(Nadaljevanje s 6. strani)

ko tiskov (bakrorezov, jedkanic, litografij), ki so jih izbrali med več sto podobnimi majhnimi umetninami, last tržaških muzejev. Med risbami vedno spet osvežujoče vplivajo tiste, ki jih je napravil veliki Giambattista Tiepolo in nam z njimi ponovno dokazuje, čeprav s skopim izraznim sredstvom, enkratno mojstrstvo.

Trdimo lahko, da je pomen tržaške razstave predvsem kulturno-zgodovinski; obiskovalcu, tako ljubitelju kot strokovnjaku, omogoča jasen pregled nad umetniško ustvarjalnostjo v 18. stoletju v severno italijanskem prostoru. Zato se nam zdi le nekoliko problematična vključitev slik tudi nekaterih flamskih umetnikov, saj so nastale v precej drugačnem družbenem in kulturnem okolju. Če pa upoštevamo dejstvo, da gre pri razstavi v bistvu za privatno zbirko iz 19. stoletja, je odločitev s tega stališča razumljiva, razstava sama pa nam razodeva predvsem zbirateljski okus ene izmed tržaških plemiških družin v prejšnjem stoletju. Ob tej razstavi bi zato težko mogli govoriti o umetnosti, ki je nastajala v samem Trstu, saj na njej vidimo razmeroma malo del domačih umetnikov, spoznamu pa lahko, da je v 18. stoletju beneško umetnostno središče kljub zahajajoči slavi starodavne Sere-nissime še vedno močno izžarevalo tudi v naš prostor ter v formalnem in vsebinskem pogledu prinašalo marsikatero novost. Ti vplivi se niso omejevali le na istrsko obalna mesto, ki so takrat še spadala pod beneško republiko, marveč so opazni tudi v širšem zaledju Vidma, Gorice in Trsta. Odtod izhajajo torej nove in hvaležne naloge tudi za slovensko umetnostno zgodovino.

Sodobno kmetijstvo

Ministrski svet EGS o kmetijstvu

II.

NAVODILO B

Navodilo B kmetijske politike držav članic EGS, ki predvideva izplačevanje letnih podpor oziroma enkratne odškodnine tistim, ki so pripravljeni opustiti kmetijsko dejavnost (v poštev pridejo le tisti, ki jim je kmetijstvo glavna dejavnost), naj bi prispevalo k zmanjšanju števila kmetovalcev. Izvajanje ukrepov na podlagi navodila B je pripuščeno posameznim državam članicam. Omenjene podpore so predvidene tudi za tiste dninar-je oziroma stalne pomočnike iz istega družinskega jedra med 55. in 65. letom starosti, v kolikor so zaposleni v obratih, katerih vodje uživajo tovrstne podpore. Najbolj zanimiva so določila glede nadaljnje uporabe in namena zemljišč, ki so postala razpoložljiva. Slednja je treba bodisi dati v najem za dobo najmanj 12 let bodisi prodati kmetovalcem, ki so deležni podpor za razvoj evropskega kmetijstva. Taka zemljišča je sicer možno uporabiti tudi v drugačne namene, predvsem za rekreacijo t.j. za oddih ljudi ali pa nameniti za pogozdovanje ali sploh v druge namene splošne koristi. Samo v primeru, da ne bi mogli takšnih zemljišč uporabiti v nakazanem smislu, bi prišle v poštev drugačne možnosti njihove uporabe, o čemer naj bi pa sklepale posamezne države članice. Prosta zemljišča lahko dobijo v najem

ali kupijo tudi organizmi, ki jih država posebej določi.

NAVODILO C

Ena največjih hib kmetijskega sektorja je pomanjkanje učinkovitih informacijskih sredstev in organizmov. V ta namen je predvidena posebna informacijska služba, ki naj bi posameznim kmetom nudila vse potrebne informacije, da si lahko izboljšajo svoj gospodarsko-socialni položaj. Taka služba naj bi se ukvarjala s posamezniki in zanje iskala primerno rešitev ter pomagala navezovati stike z ustreznimi ustanovami. Predvsem naj bi tovrstna služba stala ob strani posameznikom tako tedaj, ko želijo nadaljevati s kmetijsko dejavnostjo kot tudi tedaj, ko želijo z njo nehati, zlasti pa naj bi prispevala k strokovnemu usposabljanju zaposlenih v kmetijstvu. Tiste, ki želijo nehati s kmetijsko dejavnostjo, naj bi tovrstna služba usmerila v drugačne dejavnosti, posebno otroke kmetovalcev, ki nimajo možnosti zapolitve doma. V ta namen naj bi v taki službi delovali predvsem socialno-gospodarski konzultanti. Za vse navedene možnosti je na razpolago 110.000 milijonov evropskih enot, ki jih bo dala FEOGA. Rok za uresničitev teh ukrepov naj bi trajal 10 let.

Na tem mestu je potrebno spregovoriti kaj več o FEOGI in njenem delovanju, o kateri bo govor prihodnjič.

(se nadaljuje)

9

Po Conradu Richterju
prireja Olga Ratej, riše Melita Vovk-Štih.

17. »Tvoj starejši brat se je vrnil domov,« je rekel oče fantičku. Trudil se je, da bi bila v njegovem glasu vsaj trohica veselja, vendar se mu ni posrečilo. Potem se je obrnil k Belemu sinu in rekel: »Malega Gordona še ne poznaš. Tvoj mlajši brat je. Rodil se je, ko te ni bilo več pri nas. Toda tete Kate se pa gotovo še spomniš?« Beli sin je molče stal in gledal prek vseh. V svoji indijanski noši je bil kakor prikazen iz sanj. Varuška je v zadregi stopila naprej, da bi ga pozdravila, vendar je prestrašena obstala in se ozrla k teti Kate. Teta ga je z neprikritim neza-

dovoljstvom motrila, ne da bi se zganila. Samo fantiček se ni nič čudil in je žareč od veselja z očmi požiral svojega indijanskega brata, se neugnano smukal okoli njegovih indijanskih hlač in ga pocukal zdaj za to, zdaj za drugo usnjeno resico. »Fantastično,« je ugotavljal in strokovnjaško kimal z okroglo bučko. Razganjalo ga je od sreče in občudovanja. »Pa pojdemo v hišo,« je slednjič rekel oče in vsi so stopili v večji prostor, od koder so vodile lesene stopnice v nadstropje. »Harry!« se je zaslišal nestrpen glas od zgoraj. Glas kot iz groba. Bidek, bolehen, toda vročično pričakujoč.

18. Oče je vrgel obupan pogled nekam pod strop in nemočno skomignil z rameni »Bolje bo, da greš zraven,« je rekl vojaku. Soba v nadstropju je bila velika in sončna. Na zofi pri oknu je slonela ženska v domači halji. Po ljubečem smehljaju, s katerim je sprejela dečka, po temnih laseh in očeh, ki so bile podobne njegovim, je bilo sklepati, da je njegova mati. Enajst let, vse od takrat, ko so ji bili ukrabili sinčka, je poležavala ta hudo preizkušena ženska. Enajst let ni stopila iz hiše. In ničkolikokrat je v teh letih podoživela grozo tistega dne. Bilo je v mesecu žetve,

mož je šel pomagat žanjcem na njivo in vzel mladega Jona s seboj. Želi so pšenico na oddaljenem polju blizu gozda, ki je polje oklepal s treh strani. Rdečkožci so prežali v podrahti in čakali, da so se žanjci oddaljili od pušk, zloženih na začetku njive. Ko so bili žanjci sredi dolge njive, so Indijanci začeli streljati. Ubili so enega izmed hlapcev in ranili deklo, ki je vezala snopje. Drugi so lahko zbežali, le mali Jon je ostal v senci belega oreha. Nič hudega sluteč se je igral z igračo in se prijazno oziral v gozd, od koder je tako čudovito pokalo. Star je bil štiri leta, ta Butlerjev edinec in mamin miljenček.

B
E
L
I
S
I
N